

Transscriptie Brieven Lolle Rondaan

Versie: 1.0

Datum: 2020/01/26

Brief Lolle aan Ouders en broers, d.d. 25 mei 1940

p1.

Amsterdam, 25 Mei '40

Geliefde ouders en broers,

Jullie brief ontvangen, hartelijk dank daarvoor. Alles is dus nog goed bij jullie. Dat het met het werk een gekke boel zou worden had ik wel gedacht. Toch geloof ik niet dat die maatregel lang zal duren. Er worden te veel mensen mee gedupeerd, heel veel bedrijven liggen nu stil. Hier is ook alles nog lang niet normaal. Toch wordt het iedere dag beter, alles gaat weer zijn gewone gang. Met mij gaat het ook nog goed, wel ben ik magerder geworden maar dat is niet zo erg. In 't geheel ben ik 12 pond afgevalen. We hadden het dan ook erg druk. 's Morgens was ik soms even vrij. Van 3 tot 6 uur b.v. Dan had ik de leiding bij het bouwen van een schuil-kelder. Dat duurde tot 12 uur. Daarna gingen we op patrouille tot 3 uur 's nachts. Rust en slaap kreeg je dus al heel weinig. Toch was het een mooie tijd hoor. Je voelde dat je iets kon doen. Veel in gevaar ben ik niet geweest. Van de strijd zelf hebben we niets gezien, alleen luchtgevechten.

In die tijd at ik drie maal zoveel als normaal, dat is mijn geluk geweest. Veel steun heb ik gehad van de familie Stork. Riek, die ook al niet erg dik is,

p2

viel in die dagen ook nog acht pond af. Die zag er uit als een geest, alleen door angst. Een dag tevoren had ik verteld dat enkele jongens naar Schiphol waren vertrokken. Toen dacht ze natuurlijk direct dat ik daar ook heengegaan was. En dat werd die morgen gebombardeerd. Dat kind heeft doodsangsten uit-gestaan: jullie ook natuurlijk. 'k Merkte trouwens overal dat de burgers veel angstiger waren dan de soldaten.

Wanneer we afzwaaien weet ik nog niet. Er gaan nu wel jongens naar huis. 'k Voel me soms als een stier die aan de ketting zit. Maar we zullen toch maar kalm afwachten. Overdag doen we niets, wat in de zon liggen, voetballen enzo. Als ik kans zie trek er dan maar tussen uit. Bij de appels ben ik natuurlijk altijd weer aanwezig. 'k Ben nu bezig met het stoffeeren van een paar faultuils. Op die manier blijf je tenminste toch nog een beetje mens. Dat gaat allemaal voor de familie Stork. Een is klaar en die is geweldig opgeknapt. Meer nieuws om te schrijven is vooreerst niet, als ik weer thuis ben vertel ik wel meer. We moeten maar moed houden alles komt nog wel in orde. Dat we een nieuwe maatschappijvorm zullen krijgen ben ik van overtuigd. Vooreerst moeten we eerst de kat nog maar eens uit de boom kijken.

De groeten van jullie zoon en broer,

Lolle